

Література: 1. Саркісов А. Ю. Просторові особливості рівня забезпеченості соціальною інфраструктурою / А. Ю Саркісов // Наукові записки херсонського відділу українського географічного товариства. Збірка наукових праць. Випуск 1. – Херсон. ПП Віноградов Г.О. 2005. – с 77-85.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПОДАТКОВОГО ПЛАНУВАННЯ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Крилов А.А., ХНЕУ, м. Харків, Україна

Ефективність сучасного бізнесу багато в чому визначається не тільки рентабельністю підприємства, а й обсягом витрат на його утримання. Податкове планування дозволяє помітно скоротити обсяг видатків на утримання підприємства за рахунок продуманої програми оптимізації оподаткування. Далеко не бездоганна податкова система України створює масу проблем для успішного розвитку бізнесу, позбавляючи його стабільності і перспектив зростання.

Податкове планування на рівні підприємства — це вибір між різними варіантами здійснення фінансово-господарської діяльності і розміщення активів з метою досягнення максимально низького рівня податкових зобов'язань, які при цьому виникають [1].

Заходи з класичного податкового планування містять в собі організацію правильного обліку та звітності, планування економічної діяльності в межах, визначених законом, і своєчасну сплату податків. Для реалізації цих цілей необхідно чітко і грамотно вести бухгалтерський і податковий облік, правильно і належним чином оформлювати первинні бухгалтерські документи, відслідковувати зміни в поточному податковому законодавстві. Підприємство повинно користуватися всіма можливими простими і доступними пільгами, в тому числі з розстрочення податкових платежів, наприклад, за допомогою використання податкових кредитів та інших розстрочок, наданих як місцевими органами влади, так і на державному рівні [2]. Іноді в екстрених економічних ситуаціях підприємство може піти і на затримки податкових платежів, чітко уявляючи собі наслідки подібних дій і варіанти врегулювання надалі своїх відносин з податковими органами. Податкове планування є важливою і невід'ємною частиною системи фінансового управління в організації. Це обумовлено тим, що з оподаткуванням пов'язані всі сфери виробничої, фінансової, господарської діяльності підприємства на всьому періоді його існування - з моменту прийняття рішення про створення, в процесі функціонування і до повної ліквідації. Слід зазначити, що податкове планування споконвічно сприймалося як спосіб ухилення від сплати податків. Невірне розуміння завдання оптимізації оподаткування і широке застосування так званих «податкових схем» створило масу проблем для деяких підприємців. Оптимізація податків - це комплекс абсолютно законних заходів, спрямованих на скорочення податкових витрат. Досвід зарубіжних компаній зазначає, що продумане податкове планування сприяє не тільки підвищенню рівня доходу компанії, але і зростанню її статусу в очах держави, що важливо для подальшого розвитку.

Податкове планування на підприємстві поділяється на стратегічне та тактичне. Стратегічне планування має здійснюватися на етапі створення і реєстрації підприємства і бути спрямованим на мінімізацію податкових зобов'язань в довгостроковій перспективі. Даний етап включає в себе вибір організаційно-правової форми господарювання, виду і профілю підприємницької діяльності, місце знаходження самого господарюючого суб'єкта, його відокремлених підрозділів і дочірніх підприємств. Тактичне податкове планування являє собою процес організації розрахунку конкретних видів податків на черговий фінансовий рік або середньострокову перспективу з використанням всіх передбачених законодавством можливостей для оптимізації їх розміру [3]. При податковому плануванні доцільно використовувати такі методи: балансовий, метод експертних оцінок, метод кореляції, метод факторного аналізу, метод планування від досягнутого та інші. Одночасне використання декількох методів податкового планування дозволяє досягти найкращого результату.

Якщо у підприємства відсутні кошти на організацію служби податкового планування, то навіть при високому податковому навантаженні воно не зможе її організувати. Тому кожне підприємство, формуючи службу податкового планування, має виходити, по-перше, з того, які

кошти воно може спрямувати на організацію такої діяльності, і, по-друге, чи зможуть ці витрати окупитися, а якщо окупляться, то за який час. Звичайно, на малих підприємствах, де, крім робітників, є лише керівник (директор) і бухгалтер, ні про яку спеціальну службу говорити не можна, а функції податкового планування повинні на себе взяти вони самостійно. На великих підприємствах, де, як структурні підрозділи, вже організована бухгалтерія і планово-фінансовий відділ, обов'язки щодо виконання таких функцій доцільно покласти на одного з працівників цього відділу або сформуванню групи податкового планування [1].

В даний час багато хто вважає, що якщо податкове планування дозволяє досягти навіть невеликого результату, то його потрібно використовувати. У той же час при всій важливості податкового планування не можна забувати, що при дуже жорсткому дефіциті часу краще піти на деякі втрати і отримати певний (іноді істотний) вигравш в чомусь іншому (наприклад, в оборотності засобів, в часі для прийняття рішень). Таким чином, головною метою податкового планування є не тільки мінімізація податкових платежів, але і підвищення загальної ефективності виробництва.

Література: **1.** Електронний ресурс: http://www.vlasnasprava.info/ua/business_az/how_to_grow/taxation.html?_m=publications&_t=rec&id=474 **2.** Аронов, А. В. Налоговая политика и налоговое администрирование [Текст] : учеб. пособие / А. В. Аронов, В. А. Кашин. – М. : Экономистъ, 2006. – 591 с. **3.** Иванов Ю.Б. Налоговое планирование; принципы, методы, инструменты / [Ю.Б. Иванов, В.В. Карпова, Л.Н. Карпов]. – Х. : ИД «ИНЖЕК», 2006. - 272 с.

НАПРЯМКИ І МЕХАНІЗМИ ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОДУКТУ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Лазаренко Д.О., Донбаський державний педагогічний університет, м. Слов'янськ, Україна

Сучасні економічні відносини характеризуються різноманіттям суб'єктів господарювання; складових інфраструктури; продуктів і технологічних процесів. Тому регулювання ринкових процесів активізує проблему інформаційного забезпечення процесу управління.

Виявлення і використання інформації про закономірності розвитку ринку, який функціонує на основі дії об'єктивних економічних законів, визначають ступінь свободи і відповідності їм дії усіх господарських суб'єктів, у тому числі й держави. Тому функціонування в умовах ринку можливо при забезпеченні всіх процесів перетворення необхідною інформацією.

Реалізація такого підходу спрямована на створення і розвиток єдиного механізму, який містив би у собі елементи нових інформаційних технологій, інформаційних структур та інфраструктури, а також умов, які сприяли б виникненню, існуванню і взаємодії складових елементів ринкових перетворень як джерел і споживачів інформації. Системна трансформація суспільства потребує обґрунтування прийняття рішень в умовах розширення обсягів ринку, товарів, послуг, капіталів. При цьому процес прийняття управлінських рішень має спиратися на більш розгалужену інформаційну базу, сприяючи розвитку тенденцій не стиску, а розширення інформації. Все це обумовлює реструктуризацію бачення всієї системи інформаційного забезпечення. Вивчення інформаційно-технологічної складової сучасних тенденцій управління свідчить, що вже зараз так звана нова економіка інформації викликає структурні трансформації цілих галузей виробництва, спричиняє зміну способів конкуренції, що у свою чергу створює передумови для перегляду стратегії бізнесу.

Основним ресурсом при управлінні підприємством стає інформація, яка, перетворюючись на інформаційний продукт, виконує інтегруючу функцію. В сучасних умовах вона є визначальною складовою при використанні всіх інших ресурсів, що дає змогу через інформаційних посередників здійснювати обмін і заміщення відсутніх елементів інформації для ухвалення рішень. Інформація, перетворюючись на інформаційний продукт стає частиною потенціалу підприємства за таких умов: 1) її відповідність за якістю і кількістю рівням управління підприємством, 2) достатній агрегації чи декомпозиції, які забезпечують сумісність і